

Lapvég

A Globe Spirit Színpad messzire van. (Ismerek egy költőt, aki szerint Magyarország is messzire van...) Megközelíthető az Örs vezér térről a 61-es és a Liget térről a 62-es autóbusszokkal. Jegyek ára: 60 forint. A Globe Spirit Színpad a XVII. kerületben van, a Pesti út 133-ban a Dózsa Művelődési Ház ad neki otthont.

Ennyit előjáróban. Magyarozatként, miért látják olyan kevesen a színpad produkcióit. Pedig, jó előadások vannak, azt is mondhatnám, egészen jók, valamivel bővebben pedig: nagyon jók. Én két Genet-előadást láttam és egy Spíró darabot tőlük. Előzőekről részletesebben.

Ha egy amatőr-szervezettségű színház nekifog, nekifog mármint az önkéntes munkához – tudjuk a tehetség és a lelkesedés ingyen van, csak nem mindenki adja ilyen drágán –, akkor ott valaminek történnie kell. Ha egy Genet-nek nekifog, akkor nagyon fontos dolgoknak kell történniük, *A Cselédek*et ugyanis nem elég felrakni a színpadra, nem elég megtanultatni a szerepeket, lemozgatni a szereplőket. Genet-hez spiritusz kell, elszántság kell, belemártózás az ő sarába, belemerítkezés a modern pokolba, a Genet-színpadon ki kell takarózni, el kell aljasulni, a bizonytalanságba bele kell bolondulni. Egyszóval: nem diákszínészeknek való feladat. De nem ám.

És akkor jön *Philip Daimon* úr, a rendező, és megcsinálja a "gyerekekkel", a tizenyolc körüli szép lánygyerekekkel-felnőttekkel. Nagyon jól csinálja meg. Az első előadáson kongott a nagyterem. Ez engem már nem tud megtéveszteni, igen sok telitermes színházi olcsóságot volt szerencsém eddig is látni. *Rajnai Gitta* igényes díszleteket álmódott a kegyetlen játékhoz (Pauer-iskola), minden rendben volt fent, csellengő nézőtér lent.

A második, általam látott előadáson a néző közvetlen közélről, a színpadra felülteve szemlélhette Salange-ék történetét. Díszletek nélkül, néhány kellékre redukált környezetben. A színészek, Szabó Fruzsina (Salange), Császár Babett (Claire) és Ary Krisztina (Madam) ismét kiválóan játszottak. A rendezés azonban itt még zavarban. A nagyszínházból áthozott előadás néhány pontján megtartotta a "nagy előadás" gesztusait. Az intimitások közeli, hitelesnek feltűnő világába így teátrális elemek vegyültek. Nem bántóan, de vegyültek. Odafigyelőnek észrevehetően. A rendező azt mondja, ki fogja ezeket szedni, pontosabban, egységesebbé teszi az előadást. Én hiszek neki, aki ennyire beleásta magát Genet világába, s ilyen fényeket tudott felhozni onnan az előadásába, képes lesz arra, hogy minimális közönsége számára harmadszor is átdolgozza az előadást. A színészek meg harmadszor is képesek lesznek átfórmálni a szerepjátszásukat. Én pedig harmadszor is képes leszek elmenni a Globe Spirit Színpad Genet-előadására.

Amely Globe Spirit Színház messzire van. Nekem is, önöknek is, kedves tanárok és színházra érett diákok. Én mégis elmegyek az előadásért a Pesti útra. Megint. Nem tartanak velem?

ZALÁN TIBOR